

جاودانگی در «ناتمامی» باتکیه بر اسطوره گیلگمش

شهلا دینوی زاده

Lida.bandar@yahoo.com

دکتر شهلا خلیل اللهی

عضو هیأت علمی دانشگاه شاهد

khalilollahe@yahoo.com:

چکیده

از ماندگارترین الگوهای ادبیات مکتوب و شفاهی جهان، اسطوره ها هستند که از زمان های بسیار کهن تا کنون سلطه و موجودیت خود را حفظ کرده اند. در طول تاریخ، داستان های زیادی خود را به افسانه و اسطوره ها گره زده اند تا جاودانه تر و خواندنی تر بمانند. نمونه بارز این ادبیات، داستان های منظوم فردوسی است که با پیوند آن با حماسه های اسطوره ای جاودانه شده اند. شاید بتوان گفت وجود اسطوره های موازی و دغدغه های مشترک از قبیل قدرت، مرگ، ترس و جاودانگی در اقوام مختلف از ابتدا تا کنون اتحاد و همبستگی میان انسان ها را فراهم کرده، به گونه ای که گویا گمگشته و معمای همگان است. در این مقاله بر آن شدیم کارکرد اسطوره را در داستان معاصر بررسی کنیم تا به این پرسش پاسخ دهیم که تا چه میزان آثار داستانی معاصر از اسطوره بهره مند شده اند؟ بر این اساس رمان "ناتمامی" زهرا عبدی را به عنوان نمونه انتخاب کردیم؛ شخصیت اصلی این رمان، مانند قهرمان اسطوره ای گیلگمش، به همراه انکیدویی که اکنون مفقود شده، سفری به دنیای درون و ذهن و بیرون، در اجتماع در پیش می گیرد و در پایان با به دست آوردن آگاهی و شناخت از خود و جامعه و زندگی، هرچند ناتمام فلسفه اش را به خواننده عرضه می دارد.

واژگان کلیدی: اسطوره، گیلگمش، انکیدو، جاودانگی، رمان ناتمامی

۱-مقدمه